

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z powództwa T. [...] sp. z o.o. w W.

przeciwko K. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 sierpnia 2020 r., sygn. akt VII AGa [...],

1) odrzuca skargę kasacyjną,

**2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.400
(pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanej K. T. od rozstrzygnięć zawartych w punkcie I i III wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 lutego 2019 r., którym zasądzono od pozwanej na rzecz powódki T. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1.065.277,35 zł z ustawowymi odsetkami oraz ustawowymi odsetkami za

opóźnienie liczonymi od kwot i dat przytoczonych szczegółowo w sentencji, tytułem należności czynszowych (punkt I), umarzającego postępowanie w części ponad kwotę 1.065.277,35 zł (punkt II) i obciążającego pozwaną w całości kosztami postępowania, z pozostawieniem ich szczegółowego rozliczenia referendarzowi sądowemu (punkt III).

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez pozwaną w całości.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanej jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Skarga kasacyjna pozwanej przekracza próg zaskarżenia kasacyjnego, wartość przedmiotu zaskarżenia w zakresie uwzględnionego powództwa i oddalonej apelacji wynosi bowiem 1.065.278 zł (k. 1344). Skarżąca nie dostrzegła jednak, że - zgodnie z art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. - skarga kasacyjna, jest niedopuszczalna w sprawach o czynsz najmu. Taki właśnie był przedmiot sporu w sprawie w której wniesiono skargę i z tego tytułu w ramach solidarnej odpowiedzialności z M. spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwota 1.065.277,35 zł została od pozwanej zasądzona (k. 1175 - 1204 i k. 1313 - 1339).

Wyłączenie dopuszczalności skargi kasacyjnej o którym mowa w art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. ma charakter przedmiotowy, nie zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i obejmuje sprawy o czynsz najmu, w tym o zwrot kwoty wpłaconej na poczet czynszu najmu, a także sprawy o zapłatę odsetek od zaległych kwot czynszu oraz sprawy o ustalenie lub ukształtowanie stosunku prawnego lub prawa, jeżeli elementem (przedmiotem) ustalenia bądź ukształtowania dokonywanego orzeczeniem sądu ma być czynsz. Sprawą o czynsz najmu (dzierżawy) w rozumieniu art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. jest również sprawa w której przedmiotem są roszczenia o zapłatę przewidzianych w umowie najmu (dzierżawy) świadczeń

pieniężnych związanych z korzystaniem z przedmiotu najmu (dzierżawy) (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 2021 r., I CSK 734/20, niepubl., z dnia 11 września 2019 r., V CSK 557/18, niepubl., z dnia 29 stycznia 2019 r., V CSK 309/18, OSNC - ZD 2020, nr B, poz. 23, z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 705/00, niepubl., z dnia 26 listopada 1999 r., III CKN 459/98, niepubl., z dnia 4 listopada 1999 r., I CKN 163/98, OSNC 2000, nr 5, poz. 90, z dnia 10 czerwca 1999 r., III CKN 1237/98, Wok. 1999, nr 9, s.19, z dnia 12 maja 1998 r., III CZ 65/98, OSNC 1998, nr 11, poz.194, z dnia 17 kwietnia 1998 r., III CKN 587/ 97, OSNC 1998, nr 12, poz. 213, i z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 4/12, I C 2013, nr 3, s. 52).

Skoro przedmiot sporu w niniejszej sprawie mieści się w wyłączeniu przedmiotowym o którym mowa w art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c., wywiedziona przez pozwaną skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i w zw. z art. 398²¹ k.p.c., a także § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265).